

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pravne razmere na slov. Štajerskem.

Spisal Themisticus.

Govorili bomo danes o eminentno važnem vprašanji, govorili bomo tako, da se bode zvedel greh, da se bo postavil v pristno svetlobo in da se bo tudi za informirane kroge zvedel grešnik, ne da bi se imenovalo kako ime.

Nemško liberalni šovinisti v Gradci torej hočejo tožiti barona Pražaka, češ, da je prelomil postavo, ko je dovolil slovensko uknjiževanje na spodnjem Štajerskem. Krasna iznajdba! Živimo v veselem pustnem času in za burke skrbijo — tevtoni in psevdotevtoni v Graškem deželnem zboru.

Torej slovenske uknjižbe so prelom postav in minister Pražak — hajdi ž njim na zatožno klop! Gorostasnejše nezmislivosti si človek z zdravim razumom misliti ne more. Člen 19. osnovnih postav — je! torej po tem umovanju derogiran z — deželno postavo, to je postavo o napravi novih zemljiških knjig. „Landrecht bricht Reichsrecht!“ Kaj da ne? Ker bi Graški denarni zavodi izgubili nekaj materialnega dobička ali bi si pa morali uradnike jemati, ki bi bili tudi drugega deželnega jezika večji ter v pisavi in govoru zmožni, — jedno kakor drugo jih je malo pošegetalo — torej na zatožno klop z ministrom. Kakor da mora minister čuvati te interese proti — justifikaciji!

Čudne reči se gode na svetu, in to posebno na spodnjem Štajerskem. Nekoji zagrizenci so taki, da so v poslednjem času nameščene pristave in sodnike začeli obirati po zakotnih listih, ker so se ti uradniki porodili iz tistih krogov prebivalstva, ki največ pomoči išče v sodnih in drugih pisarnah, to je iz kmetijske sredine in ker taki pristavi in sodniki sodijo objektivno tudi zadeve onih mogotcev, ki so dozdej si domnevali: mi vse smemo, mi vse moremo. Da celó je bilo slišati, da so se takim uradnikom — zaradi njih objektivnosti — po noči okna polomila. No mi se veselimo, da ima še ekscelesca gosp. vitez Waser v Gradci cele šipe v oknih, ker njemu podrejena nadsodnija ni hotela prelomiti uradne tajnosti ter se je negativno izrekla o

prošnji deželnega odbora, kakor je bilo to čitati v št. 13 „Slov. Naroda“ z dne 17. januarja 1888.

Govorimo brez sarkazma. Lahko bi imenovali uradnikov sodnijske stroke na spodnjem Štajerskem — in teh bi ne bilo malo, kateri zmatrajo dotično naredbo justičnega ministra za neveljavno. Pogosto se sliši o tej naredbi: „Verordnung ist kein Gesetz.“ S tem argumentom zabranjujejo slovenske uknjižbe. Pripetil se je celo slučaj, da je okrajni sodnik knjigovodji ukazal, da mora vsako uknjižbo v nemškem jeziku izvršiti, če tudi je bila prošnja slovenska.

Ali se s tem ne ruši disciplina ministerstvu podrejenih uradnikov?

Pa ne dovolj. Nameščajo se sodni uradniki v čisto slovenskih krajih, ki slovenski ne znajo ali le par besed. In taki naj nalagajo stranki na primer glavno ali dopolnilno prisego? Kdo jamči za to, da bo stranka pojmla duhom in srcem to, kar imenujemo sentenco prisega? In če uradnik tega ne more stranki tako raztolmačiti, da bi se z vestjo potem odločila, da li hoče prisego priseči ali ne — quid tunc? Nasprotna stranka toži zavoljo krive prisega. Vsi akti, ki so seveda v soglasi med seboj — kajti toliko razumen bo sodnik, da bo soglasje razvidno iz aktov, — pa v nasprotji z izjavami in dobro premišljeno voljo stranke, so dokaz za krivdo te stranke. Stranka podleže v kazenskej pravdi, se obsodi zavoljo krive prisega in roma — v ječo. In kakove posledice ima to? Pisec teh vrstic je nekaj izvežban v sodnijskem poslovanju. Pripetili so se slučaj, da skrupulozna, boječa stranka ni hotela priseči, čeravno je bilo očitno, da lahko s popolno mirnostjo prisego nastopi in priseže. Bojazen premaga bolest krivice, krivica zmaga pravico in hudobna volja stranke, ki je na tak način uporabila bojazen nasprotne stranke za svoj sebični namen, poskuša ravno tisto v drugem, tretjem itd. slučaju. Od tod izvira toliko pravačev in toliko hudodelcev v našem narodu. Statistične številke so nas očrnilé, omadeževale, obrekavale pred svetom; pa zakaj? Zategadel, ker številke često tudi lažejo. Ne varajmo, ne slepimo ni sebe ni koga drugega. Preiskovalni sodnik, če nema popolne vednosti jezika

ter če je malo izurjen, lahko obdolžencu in pričam stavi tako kratka vprašanja, da ga zamota v nasprotje. Pri glavni razpravi se pomika stvar sicer v drugem tiru, pa predsednik je vezan vsako stranko vprašati, zakaj da drugače govori, kakor v preiskavi. Ali zaslišani to popolnem opraviči ali ne — vse jedno. Porotnik lahko verjame prvej ali drugej izpovedbi. Ne rečemo, da se bodo taka nasprotja med izpovedbami priči v preiskavi in v glavni razpravi do korenine izruvale, če vsi uradniki vestno izvajajo ministrovo naredbo; pa zmanjšalo se bode njih število na vsak način; in zmanjšalo se bode potem tudi število hudodelcev in hudodelstev. Ali vzemimo notarske pogodbe, kupne pogodbe, sploh pisma v civilnih zadevah; ali ni mogoče, da iz vsakega odstavka takega pisma bistroumni odvetnik post scriptum izkuje 10 pravi? Interpretacija se loti vsake besede, vsakega pojma, vsakega stavka, vsakega sylogizma; kar se je prej jasno, dovršeno zdelo, postane na jedenkrat temno, nejasno, po manjkljivo.

Pa, ako se pismo, pogodba itd. sestavi v tujem jeziku, ali ni nevarnost motne, zlovoljne interpretacije v geometričnem narastku povečana? Mislimo, da ni človeka na celem svetu, ki bi z zdravim razumom mogel to vprašanje zanikati.

„Clara pacta, boni amici“, to gaslo velja najbolj v vsem obsegu privatnega in javnega prava. S tem gaslom se vzgoja in izobrazuje kmet, prostak, ki išče pouka v pisarnah. Pa kak pouk se daje včasih tem ukaželnim in pouka iskajočim ljudem! Kdo ga bode poučeval, ako uradnik ni zmožen jezika, katerega jedinega stranka razume?

No, kakšen utis bi na obtoženega naredilo razglašanje razsodbe v njegovem jeziku, če bi razumil tudi nagibe razsodbe, in ker v njegovi razburjenosti, ako je mnogo obravnav zaporedoma, nema toliko preudarka kakor pozneje, kakov moraličen utis bi naredila razsodba nanj, ako bi potem bil v svojem jeziku dobil prepis razsodbe, pisan v gladkej prostej slovenščini ter hladnim razumom sam pretresoval vrstico za vrstico, argument za argument!

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik XVI. (Dalje.)

— Oprostite! Kot geolog bode preje v roko vzeli knjigo, kako podrobno delo, a ne slik.

— Slika mi predločuje nazorno to, kar je v knjigi razloženo na celih desetih straneh.

Ana Sergějevna je umolknila.

— Torej nimate res ni trohice zmisla za umetnost? dejala je naslonivši se s komolcem ob mizo ter na ta način približavši se z obrazom k Bazarovu. — Kako morete brez njega prebiti?

— Čemu ga je pa treba, dovolite, da vprašam?

— Če ne za drugo vsaj za to, da proučavamo in spoznavamo ljudi.

Bazarov se je nasmehnil.

— Prvič uči nas tega izkušnja in drugič vam moram reči, da ni vredno, izpoznovati posameznih oseb. Vsi ljudje podobni so drug drugemu kakor po telesu, tako tudi po duši. Vsak iz nas ima možgane, vranico, srce, pluća jednako ustrojene. Tudi navedene lastnosti, kakor jih imenujejo, so pri vseh

jednake: male razlike ne pomenjajo ničesar. Jeden človešk komad zadostuje, da sodimo o vseh drugih. Ljudje so kakor drevesa v gozdu: nijeden botanik ne bo proučaval vsake posamezne breze.

Katja, ki je polagoma urejala cvetke, uprla je z začudenjem očesi v Bazarova, in, srečavši njegov bistri in nebržižni pogled, zarudela do ušes. Ana Sergějevna majala je z glavo.

— Drevesa v gozdu, ponovila je. — Po vašem torej ni razlike med mej neumnim in pametnim človekom, med dobrim in zlim?

— Ne, je, kakor med bolnim in zdravim. Pluća jetičnega človeka neso taka kakor najina, dasi so jednako ustvarjena. Méroma vemo, odkod izvirajo telesne bolezni; navedene bolezni pa izvirajo iz slabe vzgoje, iz različnih bedarij, s kojimi od mladih nog polnijo človeške glave; izkratka iz nenaravnih naših družbinskih razmer. Popravite družbo in bolezni ne bo!

Bazarov govoril je vse to s takim izrazom, kakor bi si bil ob istem času mislil: „veruj mi ali ne veruj, to mi je vse jedno!“ Počasi potegnil je s svojimi dolgimi prsti po bradi, a očesi begali stam po sobi.

— In vi mislite, nadaljevala je Ana Sergějevna, — da, ko se ozdravi družba, ne bo ni neumnih ni zlih ljudi?

— Če bo družba človeka pravilno urejena, bo pač vsejedno, je-li človek neumen ali pameten, zél ali dober.

— Dà, dà, razumem; vsi bodo imeli taisto vranico.

— Prav tako je, milostiva.

Odincova obrnila se je k Arkadiju — Kako pa je vaše mnenje, Arkadij Nikolajevič?

— Jaz sem popolnem istih mislij kot Evgenij, odgovoril je.

Katja pogledala ga je izpod čela.

— Vi dva, gospoda, pripravljata me do začujenja, dejala je Odincova; a o tem vsem bomo še govorili. Sedaj pa čujem, da gre tetka čaj pit, ozirati se moramo na njeni ušesi.

Tetka Ane Sergějevne, kneginja H... ska, suha in majhna ženska s stisnjenim, drobnim obrazom in minima zlobnima očesoma pod sivo lasuljo, ustopila je ter sedla, jedva naklonivši se gostoma, v širok, baržunast stol, na kojega ni smel nihče razen nje sedati. Katja postavila jej je pručico pod nogi. Starka se jej ni zahvalila, dà, niti pogledala je ni, le z rameni pomigala je pod rumenim shawlom, ki je pokrival skoro celo njeno izsušeno telo. Kneginja ljubila je rumeno barvo: nosila je tudi na čepici svitlozlate trakove.

(Dalje prih.)

Končajmo za danes.

Vsak Nemec ali nemško misleč in čuteč človek dandanes prizna, da naše zahteve neso pretirane; le najhujši zaslepljenci se še upirajo tej zahtevi, ker terjajo od kmeta, prostaka, da bi se moral učiti drugega jezika. Toda narod naš se vedno bolj zaveda zlatega izreka: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 31. januarja.

Razdelila se je vladna predloga zakona o pristojbinah v ustnem sumarnem postopanju in izročile tri peticije. Na to zbornica pride k dnevnemu redu, nadaljujoč generalno debato o novem sladornem zakonu.

Prvi govoril je poslanec Türk in je polemizoval zlasti proti izvajanjem Plenerja. Mi nikakor nismo oboževalci poslanca Türka a priznati moramo, da je marsikatero resnično povedal Plenerju, posebno pa v pravem svitu pokazal njegovo skrb za državne finance. Plener očita, da so sladorni fabrikantje obogateli na stroške države. Res čudno je, da je začel Plener agitovati proti velikemu kapitalu. Če je zastopnik Hebske trgovske zbornice izračunal, koliko ima škoda država od sedanjega obdačenja sladornja, naj bi se preračunal, koliko škoda ima država, da se dosedaj ni uvel borzni davek. Govornik je dokazoval, da ni res, da bi bile premije le v obdačenje konsumentom, ter v korist le fabrikantom. Če se premije odpravijo, bode se uničilo naše poljedelstvo. Da bi se premija polagoma zmanjševala, potem pa odpravila, zdi se govorniku ravno tako, kakor bi kdo psu iz usmiljenja nakrat repa ne odrezal, ampak polagoma, kos za kosom. Zlasti pa on odobrava, da je vlada povprašala interesente in po teh poizvedbah spremenila svojo predlogo ob obdačenju sladornja. On le želi, da bi vlada se jednako ravnala pri vseh drugih predlogah.

Poslanec Hevera priznava, da ima zakon raznih pomankljivostij, toda treba ga vsprejeti, da se dajo trdna tla važnej industriji. Sedaj še nikdo ne ve, kak upliv bode imel zakon na sladorno industrijo, a jako je obžalovati to, da so se nekateri poslanci postavili na čisto finančno stališče. Govornik omenja, da sedanja davčna sistema za sladorn ni ugajala, ker fabrikant nikakor ni mogel vedeti, koliko bode plačal davka. Nadalje dokazuje, kako neugodni so železnični tarifi za sladorno industrijo. Potem je govornik zagovarjal Belcredijevo vlado, katero je napadal Plener. Res je ta vlada marsikaj zakrivila v davčnem oziru, a še slabše bi bilo, če bi bil Plener tedaj minister, kajti potem bi ne bilo sedanje sladorne industrije, ki je ponos dežele in države. Vsled Belcredijeve davčne sisteme se je tako lepo razvila sladorna industrija, da je bila nekaj časa najboljša na kontinentu, a še sedaj zavzema tretje mesto. Četudi bi bilo dobro, da bi se pomankljivosti sedanjega zakona odpravile, vendar ne gre več stvari odlašati, ker to bi bila narodno-gospodarska nesreča.

Na predlog poslanca Doblhammerja sklenil se je konec generalne debate. Levičarji so si izvolili generalnega govornika dr. Mengerja. Na desnici je pa bil upisan le še jedini govornik Salaček torej ni bilo treba voliti generalnega govornika.

Posl. Menger je govoril bolj za zakon nego proti njemu. Priporočal je neko srednjo pot, da bi se nekako združil materialni in konsumni davek. Za Plenerjev predlog on ni, ker bi se potem le uničila sladorna industrija. Želi, da bi se odpravile premije po mejnarodnem sporazumljenju, tako namreč, da bi jih nobena država ne dejala in stavi predlog v tem tem zmislu, kateri podpira zbornica.

Ko je Salaček zagovarjal predlog, prišla sta na vrsto poročevalca Plener in Meznik. Mi se z njima govornoma ne bomo dalje pečali ter smo že v začetku debate dovolj pojasnili načela predlogov večine in manjšine. Plener je res zavijal besede, pa vendar ni mogel nikakor ovreči, kar so navajali govorniki za predlog. Slabe stvari tudi najboljši zagovornik ne more zagovarjati. Saj se celo politični pristasi Plenerjevi neso mogli dosti ogreti za njegov predlog, kar smo razvideli iz Mengerjevega govora. Saj pa tudi levičarjev ni pred vsem vodila v tem oziru skrb za državo, temveč le sovraštvo do vlade in čeških veleposestnikov, ki imajo največ sladornih tovarov.

Poročevalec večine tudi ni mogel posebnega več navesti, ker so že prejšnji govorniki stvar z vse

stranij pojasnili. Nekateri pomisleke izrekel je proti Mengerjevemu nasvetu, da bi se upeljal materialni davek združen s konsumnim davkom.

Sklenilo se je preiti v specialno debato in se je potem sklenila seja.

Koncem nje so Millevoi in drugovi interpelovali ministra trgovine v interesu Istre zaradi ugodnostij ki je je dovolila severna železnica Ostrovskemu premogovniku.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. februvarja.

V maji snideta se **delegaciji**. Kakor se govori, bode vlada zahtevala večje svote od njiju za oboroževanje črne vojske. Ker Nemčija zahteva 180 milijonov mark za oboroževanje črne vojske, tudi Avstrija, ki je njena zaveznica ne sme zaostati.

Vsi nemški liberalni listi zagnali so grozen hrup zaradi **konfesionalne šole**. Za njimi se oglašajo nemškoliberalni občinski zastopi, razna društva, trgovske zbornice itd. Iz pisave nemških listov se pa razvidi, da ta hrup ne velja le stvari sami, temveč ima namen le zbegati prebivalstvo, je nahujskati proti sedanjemu državnozbornski večini in vladi in če le moč napraviti razpor med državnozbornsko desnico. Zaradi tega pa tudi razkladajo obširno, kake razprave so vrše o tej stvari v klubih desnice, kako sv v poljskem klubu grajali poslanca Swiężija, da je podpisal Liechtensteinov predlog. V resnici se pa noben klub državnozbornske večine ni pečal meritorno s konfesionalno šolo in v dotični seji poljskega kluba, v kateri bi se po zagotavljanjih nemških listov bili jezili nad Swiężijem, če poslednji ni bil navzoč. Sedaj še itak ni bil čas za meritorne razprave o tem predlogu, temveč gre le za formalno vprašanje, da se izroči odseku. O tej formalnosti pa na desnici ni nobenega nasprotja. — Najhuje nemške liberalce jezi, da se Liechtensteinov predlog še bolj ozira na deželno avtonomijo. To bi utegnulo koristiti Čehom, mislijo in zatorej treba vse sile napeti, da ne bode ta predlog nikdar postal zakon. Oficijozni listi tudi pobijajo Liechtensteinov predlog, pa tudi le zatagadel, ker jim ne ugaja njegov avtonomistični značaj, v ostalem bi se pa še sprijaznili z njim.

Odkar je Avstrija zasela **Bosno in Hercegovino** se je izselilo mnogo mohamedancev. Temu so bile nekoliko povod razne agitacije. Izseljenci pa v svojih novih bivališčih nikakor neso posebno zadovoljni in več jih je že prosilo, da se smejo povrniti v svoje domovje, kar se jim seveda bode dovolilo.

Vnanje države.

Nemški kancelar baje hoče **srednjeevropski zvezl**, katerej je neki namen ohraniti evropski mir, pridobiti še nekaj manjših držav, pred vsem Švedsko in Rumunsko. Dosedaj baje neso bila njegova prizadevanja v tem oziru posebno uspešna. Od Švedske je dobil nejasen odgovor, Rumunija pa nema posebnega veselja za zvezo z Avstrijo, dokler se bodo Madjari tako malo ozirali na rumunski živelj na Ogerskem.

V **Srbiji** je sedaj jako živahna volilna agitacija. Naprednjaki bodo tudi v več okrajih postavili svoje kandidate, kjer pa ne bodo postavili svojih kandidatov, bodo pa glasovali za radikalce. Liberalci posebno močno agitujejo. Po deželi širijo izjave ruskih in čeških listov, katere trdijo, da je politika radikalcev protislovanska in protisrbska, da se drži istih načel, kakor se jih je Garašanin. Vlada dala je uradnikom stroge ukaze, da se nemajo mešati v volitveno agitacijo.

Nemški oficijozni listi začenjajo zopet napadati **Rusijo**. „Kölnische Zeitung“ je objavila dolg članek od vojaške strani, v katerem dokazuje, da se Rusija pripravlja za ofenzivno vojno. Vse vojne od 1812. leta sem je Rusija začela s tem, da je udrila v sovražno deželo. Poslednji čas je Rusija zgradila mnogo železnic, da hitreje lahko spravi vojake na zapadno mejo. V Vilenskem vojaškem okraju so trije vojni voji s 125.000 vojaki, 10.500 konji in 420 topovi. Nasproti tej vojni sili nema Nemčija postavljenega niti celega voja. V Kovnu, Lanzi, in Goniudu gradé Rusi trdnjave, z veliko hitrostjo. Ta utrjenja prav blizu mej imajo prav ofenzivni značaj.

Jutri ali pa v ponedeljek bode v **nemškem** državnem zboru začela se debata o novem vojaškem zakonu. Kakor se pričakuje, bode Bismarck to priliko porabil, da bode zbornici pojasnil vnanji položaj. Kaj veselega bode javaljne mogel povedati nemški kancelar.

Iz Afrike prihaja vest, ki bode za **Italijane** jako ugodna, ako se potrdi. Šoanski kralj Melinik začel se je baje puntati proti Abesincem. Na Melinika so se Italijani zanašali, da jim bode pomagal. Zadnji čas se je pa poročalo, da je šoanski kralj se pobotal z Abesinci in jim poslal celo mnogo tisoč vojakov na pomoč. To je bila jako poparilo Italijane. Morde se je pa Melinik le zatagadel kazal Abesincem prijaznega, da se je za boj pripravil, sedaj bode pa porabil priložnost, da se otrese abesinskega vrhovnega gospodstva.

Dopisi.

S Spodnjega Štajerskega 1. februvarja. [Izv. dop.] („Nov mučenik“) se je prikazal v Celji in ta kakor Celjska vahta trdi, — „pravi mučenik“ ni nikdo drugi kakor, ne tako slavni, kakor sloviti Celjski opat Wretschko. In zakaj je ta mož, o katerem duhovni pravijo, da je najslabši kaplan proti njemu v cerkvenih vedah velik učenjak, nakrat postal „pravi mučenik“? Hudo se godi v zadnjem času možu, ljubljencu Celjskih Glantschniggov in ljudij jednake baže. Vse se g. opata ogiblje. Kar je Celjskih purgarjev prave sorte, ne marajo itak že zarad svojega liberalizma duhovnovih makar je ta sam liberalen opat, akoravno ga je Celjska vahta pred par leti proglasila za „biserja duhovnih“). Kaj smešno je videti, da zgine — kakor nam zatrjujejo — očividci, — kedar se ru dečelični in tolsti g. opat polagoma premikajo po ulicah starodavnega Celja, Celjan za Celjanom, ki bi imel g. opata srečati, za prva hišna vrata, ter prikuka zopet vun, ko mu naznanja odmev korakov na ulici, da so g. opatovi čevlji že mimo, da že dalječ proč kje merijo tlak! —

Čujmo, kako se temu „mučeniku“ godi, Celjska „Vachta“ tako le pravi:

„Die Peinigung, die er zu erdulden hat, wird in der Geschichte der Stadt Cilli unvergessen bleiben... Seine Berufsgenossen haben ihn vor das höchste geistliche und vor die weltlichen Gerichte gezerzt, er wurde der Freimaurerei angeklagt. [Še pri volitvi v državni zbor 15. aprila 1887. volil je g. opat, jedini duhoven, dr. Forreggerja, ki je, kakor je Čagranova pravda dokazala, s frama-zoni v kaj ozke zvezi in njihov velik prijatelj, proti dr. Gelingsheimu... man hat ihn mit beispielloser Frechheit in seinen tiefsten Gefühlen (aha „Berglez!“) verletzt und... man hat ihn auch noch der Gewogenheit seines Bischofs beraubt! (mož namreč nima pojma, kaj je diskretnost, ter je v Čagranov pravdi dal javno prečitati jedno najzaupljivejših pisem knezoškofa, ki se je takrat do dobrega prepričal, kake vere človek je Celjski g. opat.) Mit Hohn-gelächter hat man seine Resignation auf die Decanatsvorstehung aufgenommen (noben duhoven namreč ni hotel k dekanijskim konferencam več prihajati), und sein Haus wird von den Berufsgenossen gemieden, wie das Haus eines Pestkranken.“) ... (Istina!).

G. opatu je pač že silno neprijetno v njegovi osamelosti! Saj vidi, da je najzadnji kaplan čislán mej svojimi kolegi, mej „tem, ko se njega Celjskega opata vse izogiblje. — To so nasledki njegovega postopanja!

„Nicht ungestraft wandelt man unter Palmen“; to se pravi po slovenski: g. opat, ni dobro če je duhoven intimus dr. Glantschnigga, dr. Foreggerja in drugih enakih mož, „liberalcev“! —

Z Dunaja 30. januarja. [Izv. dop.] (Slovenski klub). Pri zadnjem večeru „slovenskega kluba“ spominjal se je najprej predsednik g. J. Navratil umrlega odličnjaka slovenskega Einspielerja, poudarjajoč njegove zasluge za ves narod slovenski in posebno za pouzdigó narodne zavesti v Slovencih na Koroškem. Tako pada list za listom, in žalibog v enem letu pobrala nam je nemila smrt troje najodličnejših sinov matere Slovenije: Erjavca, Levstika in Einspielerja. — Ko je končal govornik, ustanejo navzoči Slovenci v dokaz svojega spoštovanja do umrlega izbornega Slovenca Einspielerja.

Za tem nadaljeval je g. J. Navratil roman „Hiša na samini“, koji je pričel pripovedovati prejšnji večer. „Okrajni sodnik Folinio zasliševal je razne priče, da bi zasledil morilca skupuhovega. Seveda glavna priča bil je Berolinski naravoslovec, kateri je videl tudi vračajoč se z Nanosa proti hiši skupuhovi v nje obližji plaho lazečega graščaka Šorna. V začetku ni hotel zapisati Folinio te izjave v zapisnik, kajti dejal je: Midva s Šornom sva si sovražnika, in nečem vsled tega spraviti po vsi sili v zapor. — Čez par dnij podali so se Berolinski naravoslovec, Šorn, Folinio in še več drugih gospodov obiskat neko podzemljsko votlino blizo Lut. V ti jami bilo je tudi brezno. V to spustil se je najprvo po vrvi Šorn in za njim naravoslovec. A temu utrgala se je vrv, in gotovo bi se bil ubil,

*) Čuden biser.

Opazka stavca.

**) Naj se nam oprostí, da navajamo nemški tekst; pa „Vahta“ piše takrat tako naivno-izborno; da bi škoda bilo za vsako besedo, ki bi se preložila. Ured.

da ga ni bil ujel Šorn. Ko so preiskovali potem vrv, našli so, da je bila zarezana na onem mestu, kjer se je utrjala. Naravoslovec trdi, da jo je zarezal Folinio, kajti ta pečal se je največ z vrvjo. A dasi ohranil ga je Šorn smrti, poškodoval si vendar jako svojo nogo, da je moral prebiti par tednov v postelji. — Mej tem naznačil je Folinio umor skupuhov deželnej sodnji, ter prišla sta iz Ljubljane preiskovalni sodnik in državni pravdnik v Lute. Tudi ta dva zaslišavala sta priče, in ko izvesta, da je bil Šorn oni čas blizu hiše skupuhove, dasta ga odpeljati v Ljubljano v zapor. — Vse se je oddahnilo v Lutih in bilo je potolaženo, da bode zdaj morilca Šorna zadela zaslužena kazen. A prišlo je drugače. — Mej svojo boleznijo jel je urejevati Berolinski naravoslovec nabrane svoje žužke in rastline. Prosil je tudi oštarico, da mu postavi v sobo še kako omaro, da spravi vanjo nabrano svoje blago. In ta zapovéd, da mu prinese hlapci, mej tem ko je Folinio bival nekoč jeden dan v Gorici, staro omaro iz njegove sobe, v koji navadno on ni shranjeval ničesar. Stanoval je namreč tudi (ta v onej gostilni. Ali ko jo odpró, kako se začudijo, ko najdejo v nji krvavo njegovo obleko in polno denarja. Sodnijski pristav, ki je imel mej tem, ko ni bilo Folinija, vso sodnijsko oblast, dal ga je takoj prijeti po orožnikih, ko se je vrnil, ter ga odpeljati v Ljubljano. In v zaporu se je zaklal. Seveda Šorn je bil spuščen, in prihodnji predpust vzel je lepo Anko za ženo.“

Še toliko bodi rečeno, da je Berolinski naravoslovec našel v Slovencih vse drugačne ljudi nego so mu jih slikali prej: namesto divjakov jako dobroščne ljudi, namesto surovežev jako ljuljuden narod. In tako je tudi res.

Prihodnji večer slovenskega kluba bode 18. februarja.

Iz Rudolfovega 30. januarja. („Dolenjsko pevsko društvo“). Svesto si svoje naloge gojilo je „Dolenjsko pevsko društvo“ tudi v minulem letu pevsko umetnost z vsemi svojimi močmi. V ta namen so se vezbali gospodje in dame vsak po dve uri na teden. S posebnim veseljem konstatujemo, da je izmed 28 Novomeških pevcev in 26 pevkin stalno sodelovalo vseh 26 gospej in gospodičin (slava jim!) in 22 gospodov. Vezbal in zbore vodil je g. Václav Tuček, kapelnik tukajšnje mestne godbe, ki je bil preje vojaški kapelnik v Jelačičevem polku. Za vaje in pevske večere je prepustila „Čitalnica“ proti majhni odškodnini za svečavo in kurjavo svoje prostore. — Društvo priredilo je v minulem letu naslednje pevske veselice:

1.) „Vodnikovo svečanost“, 13. februarja s sodelovanjem „Čitalnice“.

2.) „Preširnovo svečanost“, 4. decembra, brez sodelovanja kacega družega društva. — Obe ti veselici sta se vršili v veliko zadovoljnost članov in gostov.

3.) Štiri pevske večere; dva na vrtu gospe Brunnerjeve, dva na vrtu g. Tučka. — Dohodki jednega teh večerov namenjeni so bili Dolenjcem po toči prizadetim. Uspeh bil je lep, kajti oddalo se je nesrečnikom 43 gld. 30 kr.

4.) Dva izleta; prvi 1. maja v Bršljin, drugi binkoštni ponedeljek v Žužemberk. Obeh so se članovi in gostje udeležili v jako obilem številu in ostal bo posebno zadnji izlet, kjer so nas domorodni Žužemberčani, njim na čelu vrli župan g. Dereani kaj prijazno vsprejeli — vsem v najboljšem spominu.

V minulem letu bilo je 435 gld. 49 kr. dohodkov, stroškov pa 385 gld. 40 kr., tedaj se je tudi gmotno stanje društva toliko izboljšalo, da je ne le plačalo svoj dolg za glasovir, ki ga je dr. Ferjančič preskrbel in bilo kos vsem v tekom minulega leta nastalim stroškom, ampak bilo je celo koncem leta prebitka v blagajnici 50 gld. 9 kr. Torej povsod lep uspeh! Društvo je član „Slov. pevskega društva“ na Ptui in „Glasbene Matice“ v Ljubljani. Članov ima 240 in sicer jednega častnega: g. državni poslanec dr. Ferjančič, 83 izvršujočih (32 dam in 51 gospodov, mej temi 26 dam in 28 gospodov v Rudolfovem) in 156 podpirajočih. Pri obnem zboru bili so voljeni v odbor za l. 1888. sledeči gospodje: profesor Josip Sturm, predsednikom, posestnik Ivan Mehora, podpredsednikom, davčni pristav Ignacij Klinc, tajnikom, davčni pristav Josip Kavčič, blagajnikom; odborniki so pa gg.: sod. svétnik in deželni poslanec Edvard Dev, odv. koncipijent dr. Fran Rosina, davčni

uradnik Komad Rosman, okr. živinozdravnik Otmar Skale in trgovec Anton Virant.

Domače stvari.

— (Gledé candidature dr. Nemca) za deželni zbor koroški javlja se nam iz Celovca, da so to raco izvalili naši nasprotniki na svojo lastno pest in odgovornost. Kadar dojde čas, naznanil se bode o pravem času kandidat, ki bode imel upanje do zmage.

— („Humoristické Listy“) imajo v zadnji številki na prvi strani izvrstno pogojeno sliko pokojnega A. Einspielerja, na drugi strani pa prav laskavo pisan životopis z vsemi glavnimi momenti iz življenja pokojnikovega. Za ta dokaz vzajemnosti slovanske smo g. Vilimku jako hvaležni.

— (Pred upravnim sodiščem) bila je, kakor smo že v poslednji številki javili, dne 31. januarja obravnava o Makolske posojilnice pritožbi zaradi njenega obdačanja. Na podlagi dopisa z Dunaja dostaviti nam je danes še to, da je pred upravnim sodiščem pritožbo izvrstno zagovarjal g. Makso Veršec, tajnik „Zvezi slovenskih posojilnic“, in tudi sijajno zmagal. Zadeva je za naše posojilnice tem važnejša, ker se je preporno vprašanje tikalo obstanka naših manjših posojilnic, katere naj svoje davčne zadeve strokovnjaku gosp. Veršecu pošiljajo v pregled.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode jutri v soboto 4. februarja ob navadni uri v čitalnični restavraciji.

— (Ruskega jezika) se jako marljivo učé častniki Ljubljanski. Poučuje jih gosp. Bergmann, sekundarij na deželni bolnici v Ljubljani, ki se je šolal na gimnaziji v Harkovu.

— (Vodnikov ples.) Kakor druga leta, priredila je Čitalnica Ljubljanska tudi letos Vodniku na čast sijajen ples, ki pa ni bil tako mnogobrojno obiskan, kakor druga leta. Nekaj malega je morda konkurence delal „Bauernball“, največ pa je osepnična epidemija kriva, da letošnji plesi sploh ne uspejajo. Mnogo je po osepnicah prizadetih hiš in rodbin, mnogo pa tudi takih, ki si iz strahu nikamer ne upajo. Dasi je bil Vodnikov ples glede števila pičleji, pa nikakor ni zaostajal, kar se tiče izrednih krasotic in jako bogatih in elegantnih toalet, marveč je vse svoje prednike v tem oziru nadkriljeval. Plesalo se je pa tudi jako lepo in vztrajno. Prvo četvorko plesalo je 26, drugo 36 parov, „Kolo“ pa je plesalo jako točno 16 parov, ki so prav dobro pogajali izvirne figure in lepote tega jugoslovanskega plesa. Ob 4. uri zjutraj še neso utihnila godala. Ples obiskalo je več civilnih odličnjakov, izmed vojaškega stanu pa ni bilo niti jednega zastopnika.

— („Slovenski Pravnik“) izdal je svojo 2. številko. Vsebina: Jezik zemljiških knjig. — Komu se sme prisoditi odškodnina v kazenski pravdi. (Pleško). — Pravniški razgovori. (Dr. K.) — Pravosodje. a) Forum contractus. b) Kdaj treba določiti nov glavni vložek. (§. 113 o. z. z.) c) Vsebina zapuščinskega prisojila. d) K pojmu „prizadete škode“ (§. 2 post. z dne 25. maja 1883 št. 78 d. z.) in k vporabi §. 3 iste postave. — Listek. — Književnost. — Drobne vesti. — „Slovenski Pravnik“ je prav izvrstno uredovan, vsebina pa je tako srečno odbrana, da bode zanimala tudi nejuriste.

— (Umrl) je preteklo sredo g. Fran Šušteršič („Bobenček“) posestnik in vinski trgovec na Viči, v 60 letu svoje dobe.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zboleli 2 moška, 4 ženske, 5 otrok. Ozdraveli 3 moški, 4 otroci. Umrla: 2 otroka.

— (Obrtne šole.) Osrednja komisija za obrtni pouk na Dunaji posvetovala se je, kakor čitamo, tudi o obrtnih šolah na Kranjskem. Odobrila je predlog, da se v Ljubljani ustanovi šola za vezenje. Predlagala se je tudi za Ljubljano večja strokovna šola za lesni obrt. Čitamo, da se je k temu predlogu veliko govorilo in to zagadel, ker so lokalni kontribuentje doneske svoje le s tem pogojem obljubili, da bode v šoli učni jezik slovenski. Nek član je nasvetoval, naj se šola dovoli le proti temu, da bode tudi Ljubljanskim Nemcem možno, učiti se v tej šoli na podlagi materinega jezika. Ta nasvet — se je odobril s 16 proti 13 glasovom. I, seveda se mora skrbeti za „Nemce, katere preparira „šulferajnova šola“!

— (Prememba v posesti.) Pokojnega V. Smoleta hišo na Marije Terezije cesti kupil je gosp. Ivan Knez iz Spodnje Šiške za 52.000 gld.

— („Prvi slovenski upis“) v zemljišne knjige.“ Pod tem naslovem piše se iz Podgrada „Našej Slogi“: „Ovih danah bijaše mi dostavljena riešitba jedne moje molbe za uknjiženje u zemljišne knjige u slovenskom jeziku. Kako sam se osvjedočio izveden je upis u zemljišnu knjigu takodjer slovenski. Ovo je prvi upis u zemljišne knjige u slovenskom jeziku kod ovdašnjeg kotarskog suda. Izveden je tako samo radi toga, što sam odlučno zahtevao, da se slovenski unese. Iznašajuć ovo u javnost, želimo, da onaj slavni sud u buduće sve slovenske molbe slovenski riešava te je u tom jeziku u zemljišne knjige unaša, bez da se to odlučno zahtjeva, jer je to njegova sveta dužnost i neoporocivo pravo našega prava.“

— (V Istri) iztirava se, kakor čitamo v „Naš. Slogi“ po nekaterih župnijah Poreško-Puljske škofije, hrvatski jezik iz cerkvâ in jeden župnik oznanil je svojim vernikom z lece, da ne sme več dopuščati hrvatskih molitev, od paintiveka običajnih. „Naša Sloga“ izrekajoč v tej zadevi par moških besed, pozivlje svoje dopisnike, da jo skoro in točno o tej stvari obveste! Kadar bode „Naša Sloga“ objavila kaj podrobnejega, bodedo tudi mi obvestili čitatelje svoje.

— (Vabilo k Vodnikovim besedi s plesom,) ki jo priredi Čitalnica v Šiški dné 5. svečana 1888 v prostorih Koslerjeve zimske pivarne. Pri besedi in plesu svira orkester „Stiara!“. — Tittel: Slovanska ouvertura. 1. F. S. Vilhar: „Ljubica“, moški zbor. 2. Gregorčič: „Domovini“, deklamuje gospdič. Ivanka Burgerjeva. 3. Mancochi: „Ribič“, ženski zbor z godbo. 4. Tovačovsky: „Sporočilo“, moški zbor. — Robandi: „Alta stella confidente“. 5. „Nagovor“. 6. Förster: „Tvoja struna“ in „Kranjc“, iz venca Vodnikovih pesni; mešan zbor z godbo. — Parma: „Spominj na Kranj“, četvorka. Iz posebne prijaznosti igrajo čast člani dramatičnega društva: „Sam ne ve, kaj hoče“. Dramatična gluma v enem i v 1/3 dejanja. — Poslov. Andrejčkov Jože. Besedi sledi ples. — Začetek ob 7. uri. Ustopnina za osobo 50 kr. Častiti društveniki so ustoppnine prosti. K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— (Ustrelil) se je danes dopoldne ob 1/2 12. uri postrešek J. Nachtigall, štev. 34, za sv. Kristofa pokopališčem.

— (Iz Kroke) se nam piše: Žalostno stanje tukajšnjih delavcev pospešuje zopet nesrečno žganje, bodi si v Kropi ali Kamnigori. Mnogo revežev, ki si naprosijo milodarov za živež, poprodajo taiste za male krajcarje, katere potem tolažeč si obup zapijo na žganji, ker priložnosti imajo mnogo in se malo kje toliko te nesrečne pijače popije kakor v Kropi ali pa Kamnigori. Dobro bi bilo tudi žganje pitje na kakšen način zapreči, ker to je bil začetek bedi, sedaj pa še pomanjkanje dela.

— (Za l. letno zasedanje porotnih razprav v Novem mestu), ki se prične s 13. februarjem t. l., izžrebani so naslednji glavni porotniki: Krakar Mihael, pos. iz Jernejevasi; Škufca Jože, mlinar iz Starega trga; Krašovic Ant. pos. z Št. Vida; Rabuze Janez, trgovec iz Kostanjevice; Engelsberger Rupert, trgovec s Krškega; Strojini Janez, pos. iz Dobrave; Planinšek Janez, pos. iz Vel. Loke; Požek Janez, trgovec iz Metlike; Košak Jakob, posestnik iz Družinske vasi; Zajc Anton posestnik iz Bistrice; Riedl Karol, pos. iz Leskovca; Weibl Alojzij, trgovec iz Metlike; Zagorjan Anton, pos. iz Zagorice; Šircelj Janez, pos. iz Rihpouc; Kočever Štefan, pos. iz Lipouc; Pavlin Fran, pos. iz Povhove; Hodnik Andrej, pos. iz Spod. Kronovega; Zupančič Jože, pos. iz Podturna; Želko Janez, p. in Lahine; Permé Janez, pos. iz Gaberja; Uhan Anton, pos. iz Rodenj; Poglajen Andrej, posestnik iz Riglja; Margheri Alb. grof, graščak iz Otočce; Hočever Matija, pos. iz Škerjanč; Neumann Peter, tovarnar suknja iz Mozela; Marn Janez, pos. iz Jezera; Erste Franc, pos. iz iz Dol. Nemškevasi; Stupar Franc, pos. iz Vinkovrha; Kukenberger Fran, pos. iz Zgor. Ponikev; Zaplatar Fran, pos. od Sv. Helene; Klemenčič Janez, pos. iz Stranske vasi; Zamida Janez, pos. iz Riglja; Malnerič Martin, trgovec iz Črnomlja; Planinšek Janez, pos. iz Vrhtrebnja; Skubic Anton, pos. iz Dedendola; Malič Peter, župan in trgovec iz Vinice. — Nadomestni porotniki: Umek Vincenc, mizar; Andre Karol, pos.; Pintar Janez, pos.; Ogoreutz Jože, trgovec; Gustin Adolf, trgovec; Novak Anton, pos. iz Rudolfovega; Plantan Fran, pos. iz Kandije; Krive Jože, pos. iz Dobja; Nagel Fran, pos. iz Bršljina. „Dol. Nov.“

— (V Zagradu) (Sagrado) odprla se je včeraj kakor nam javlja c. kr. poštno in brzojavno vodstvo s pošto združena brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Vabilo k veselici), katero priredi bralno društvo Mengeško v nedeljo dne 5. februarja 1888 v prostorih g. župana J. Levca v Vel. Mengši. Vspored: 1. „Trobojnici“, pesem Volaričeva, poje moški zbor; 2. „Ponesrečena glavna skušnja“, šaloigra, spisal I. Borštnik; 3. „Sablja moja“, pesem, poje moški zbor; 4. „Pesem starega Kranjca“, narodna, prednaša g. Jos. Kržič; 5. „V tihi noči“, čveterospjev, besede Jenkove, nglasbil Avg. Leban; 6. Smešna loterija. Začetek ob 7. uri zvečer. Udje bralnega društva ustopijo prosto, neudje plačajo po 10 kr. ustopnine, in za sedež plača vsakdo posebej 10 kr. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Vabilo na ples), katerega priredi „bralno društvo v Žužemberku“ v nedeljo 5. februarja t. l. Začetek ob 8. uri zvečer. Dopusčeno je priti tudi kostumovanim. Ustopnina udom prosta, neudje plačajo 60 kr.

— (Vabilo na veselico), katero priredi Sežanska Čitalnica dne 5. februarja 1888 v prostorih hotela „Tri krone“. Vspored: 1. Lichtenegger: „Lepa naša domovina“, moški zbor; 2. Gorazd: „Kralj Matjaž“, deklamacija; 3. S. Carli: „Slavjanka“, mešani zbor; 4. I. Kocijančič: „Danes tukaj, jutri tam“, moški zbor; 5. „Zamujeni vlak“, vese-loigra v 5. dejanjih; 6. Ples, pri katerem svira znani češki kvintet Peineltov. Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustopnina za osobo 60 kr. K obilnej udeležbi uljudno vabi veselični odsek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 3. februarja. „Novoje Vremja“ zatrjuje, da so „Ruskega Invalida“ podatki o številu ruskih, nemških in avstro-ogerskih vojakov na meji popolnem istiniti, naglašaja defenzivni značaj vojaških naredeb ter izjavlja, da Rusija ne potrebuje niti pedi nemške zemlje, a da tudi niti pedi svoje zemlje odstopila ne bode. Prošinjena ljubezni do miru, pripravljaja se Rusija na obrambo (defenzivo). Dokler je Nemčija mirna, ne preti jej od no-bene strani napad.

London 2. februarja. Parnellovca poslanca Coxa so v Emisu zaradi puntarskega govora zaprli na jeden mesec v zapor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—220)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

30. januarja:

Pri **Stonu**: Bruggauer iz Berolina. — Weber iz Do-brave. — Bundialek, Füssel, Miksche, Elzholtz z Dunaja. — Englhofer iz Graden. — Berutz iz Trsta.
Pri **Maliči**: Hagemosti iz Draždan. — Kremer, Saar Kleiner z Dunaja. — Gasser iz Olomuca. — Torisser iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

31. januarja: Marjeta Taller, delavka, 19 let, Tržaška cesta 37, za kozami.
1. februarja: Jožef Armič, učitelj sin, 8 dni, Trnovski pristan 10, za kozami. — Rudolf Predovič, hišnega posestnika sin, 4 leta, Poljanski trg 5, za davico. — Karolina Heinzman, konduktarjeva hči, 4½ leta, Krakovski nasip 10, za kozami. — Rudolf Heinzman, konduktarjev sin, 10 mese, Krakovski nasip 10, za kozami. — Franca Černive, ključarjeva hči, 22 dni, Stari trg 5, za božjastjo.
2. februarja: Jožef Oblak, delavčev sin, 4 mese. Kravja dolina 1, za vnetjem sapnika. — Ana Zabukovec, tesarjeva hči, 7 mes., Rožne ulice 35, za kozami. — Janez Šetina, umirovljeni c. kr. uradnik, 83 let, Gospodske ulice 4, za pljučnim edemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. febr.	7. zjutraj	728.2 mm.	— 9.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	— 4.6° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	734.1 mm.	— 12.4° C	sl. zah.	megla	
2. febr.	7. zjutraj	737.5 mm.	— 12.4° C	sl. vzh.	snež.	2.70 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	— 5.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	739.0 mm.	— 6.0° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 8.7° in — 8.0°, za 7.6° n 6.9° pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Dunajska borza

dne 3. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.20	78.—
Srebrna renta	80.15	79.85
Zlata renta	108.40	108.50
5% marcna renta	93.—	92.95
Akcije narodne banke.	868.—	864.—
Kreditne akcije	269.20	268.—
London	126.60	126.60
Srebro	—	—
Napol.	10.01½	10.01½
C. kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.15	62.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	96	95
Ogerska papirna renta 5%	3	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	12½	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	30
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	—

Leopold Armič, mestni učitelj, naznanjam v svojem in v imenu svojih otrok **Viktorja, Valerije in Evgena** vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog vse-mogočni mojo neizmerno ljubljeno soprogo, gospo

Charloto Armič, roj. Jesch,

danes ob 8. uri zjutraj, po kratki in mučni bo-lezni, prejemšo sv. zakramente umirajočih, v 33. letu nje starosti, v boljše življenje poklical.

Truplo drage ranjce se bode v soboto dne 4. t. m. ob 5. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu preneslo k večnemu počitku.

Ranjca se priporoča vsem v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1888.

Gasper-ja Šuštersič-a,
vinotrčca, hišnega in zemljišnega posest-nika na Glincah,

dne 2. februarja ob 8. uri zjutraj, po dolgotraj-nem bolehanji, previdnega s svetimi zakramenti za umirajočce, v 62. letu njegove starosti, v boljše življenje poklicati.

Truplo predragega nam ranjkega blagoslovilo se bode v soboto dne 4. februarja ob 8. uri zju-traj v lastnej hiši št. 20 na Glincah in na poko-palo.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi frančiškanski.

Blagega ranjkega priporočamo vsem sorod-nikom, prijateljem in znancem v blag spomin in molitev.

Na Glincah, dne 2. februarja 1888.

(81) **Žalujoča rodbina.**

RUDOLFA

Tužnega srca naznanjava, da je Bogu vse-mogočnemu dopalo, najinega preljubega sinčka

Elija in Amalija Predovič.

po kratki mučni bolezni, v 4. letu dōbe svoje, poklicati k sebi v boljše življenje.

Pogreb bode danes 3. februarja 1888.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1888.

(84)

Gospodinje!

Kupujte premog jedino
le v zapečatenih vrečah...

(77—2)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe novega poslopja za petrazredno ljudsko šolo v Črnomlju vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 20. februarja 1888

ob 10. uri zjutraj pred c. kr. okr. šolskim svetom v Črnomlju. Vse delo cenjeno je 25 804 gld.

Za licitacijo uložiti je treba 5% vadij, kate-rega mora prevzemnik ali precej ali pa pri prvem izplačilnem obroku kot kavcijo na 10% povikšati.

Postavno napravljeni in pravočasno uloženi oferti se bodo tudi vsprejemali.

Stavbeni načrti, proračuni in licitacijski pogoji leže pri podpisnem c. kr. okrajnem šolskem svetu vsakteremu na ogled. (79—2)

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlju,

dne 29. januarja 1888.

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. Najvišja odlikovanja in zlate kolajne.

Daje se dobiti Ko
najedenkrat, **Bouillon-Extract** dišava za jed
ne da bi se ne presrečljivo
kaj zaradi
pridejalo, **Maggi's** dobrega ukusa
izvrstno in
mesno juho. nizke cene.

Marke: Extractum Purum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obēnkoristne družbe.

● Osrednja zaloga: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.** ●

Prodajajo: **Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber.** — V Zagorji: **R. E. Michelie, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica.** — V Litiji: **Ivan Waggonik.** (902—8)

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno uplivačee pri vseh boleznih želodca.

Neprekoaljive pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, smrdēci sapi, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nuroja pesek in piene ter se nahaja preveč sleza, pri zlatenici, gnusu in bljuvanji, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krēci v želodci, zapiranji ali zabasnanji, preobloženji želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlatelj žili. — Cena steklenici z navodi-lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizi (Moravsko).

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sred-stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.

Pristne v skoro vseh lekarnah.

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stek-lenica imeti ruden zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opom-niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni **H. Gusek-a v Kro-merizi.**

Pristne imajo: **V Ljubljani:** lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — **V Postojni:** lekar Fr. Baccarich. — **V Škofji Loki:** lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici:** lekar Aleksander Roblek. — **V Rudolfovem:** lekar Dominik Rizzoli, lekar Berg-mann. — **V Kamniku:** lekar J. Močnik. — **V Črnomlju:** lekar Jan. Blažek. (739—16)

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—58)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. etru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.